

Bez tytułu – xx

Byłam zanim padło pierwsze: potrzebuję
Jak cisza, która zna odpowiedź bez pytań
Układałam świat pod cudze dłonie
Tak, żeby nikt nie musiał mnie wołać
Znikałam dokładnie tam, gdzie było wygodniej
Uczyłam się znikać bez śladu i słów
Aż któregoś dnia wszystko było na miejscu
Oprócz mnie
Za wcześnie, za cicho, za bardzo na raz
Jak oddech, co nigdy nie chciał być czyjś
I nawet gdy pękam gdzieś pod powierzchnią
To przecież nic się nie stało
Więc milcz,
bo łatwiej mieć mnie niż mnie zobaczyć
Łatwiej brać niż przyznać, że brak
I tylko coś we mnie nie chce już dłużej
Udawać, że tak ma być
Oddawałam siebie w najmniejszych porcjach
Żeby nie było widać, że ubywa mnie
Rozpuszczałam się w czyichś potrzebach
Jak coś, co nie musi mieć swojej formy
I nawet kiedy patrzę prosto w oczy
To jakby ktoś stał dokładnie przede mną
I mówił do kogoś, kim nigdy nie byłam
Ale było wygodniej tak
Za wcześnie, za cicho, za bardzo na raz
Jak oddech, co nigdy nie chciał być czyjś
I nawet gdy pękam gdzieś pod powierzchnią
To przecież nic się nie stało
Więc milcz,
Bo łatwiej mieć mnie niż mnie zobaczyć
Łatwiej brać niż przyznać, że brak
I tylko coś we mnie nie chce już dłużej
Udawać, że tak ma być

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych